

سرمقاله

✱ شب ولادت حضرت رضا است. مرحوم فرشچیان استاد بزرگ و معاصر نگارگری ایران در کنار ضریح سیدالشهدا استاده است. در گفتگوی کوتاهی که با مجری یکی از شبکه‌های تلویزیون ایران دارد از افتخار مقام خادمی حضرت رضا می‌گوید. همچنین در پاسخ به این سوال مجری که در ازای طراحی ضریح این حضرات معصومین چه خواسته‌ای در جایگاه صله و هدیه از ایشان دارد از حفظ ایران می‌گوید از خلیج فارس و شمال تا جنوب و شرق تا غربش و سلامتی هموطنان ایرانی‌اش. این جملات تصویری نمادین از تار و پودی است که در هم بافته شده و با ترکیب هم مفهومی به نام هویت ایرانی را می‌سازند. هویت ایرانی محصول در هم تافتنه شدن این تار و این پود با هم است.

هویت پاسخی است که انسان به سوال کیستی و چیستی خودش می‌دهد. با این تفسیر، اینکه انسان و جامعه انسانی فارغ از جهت‌گیری‌های سیاسی و اجتماعی و فرهنگی در عصرها و دوره‌های مختلف زمانی، برای پاسخ به این سوال به چه نظام معنایی رجوع می‌کند، پایه‌ها و شالوده هویت فرد یا جامعه را می‌سازد. هنر هنرمند بازنمایی ویژه و روشنی از این وضعیت است. اینکه می‌گویند هنر هنرمند آینه ریشه‌های فکری و فرهنگی و هویتی او و جامعه خودش است ناشی از همین نگاه است.

هنرمند با الهام از منظومه واقعی که بیرون از ذهن و فکر خودش وجود دارد، هنر خود را به خدمت می‌گیرد تا این ریشه‌ها را بازنمایی کند و به تصویر بکشد. با این نگاه، قله‌های هنر مرحوم فرشچیان به همان میزان که حاصل ذوق و هنر آن مرحوم است، بازنمای هویت جمعی جامعه ایرانی نیز محسوب می‌شود. مرحوم فرشچیان، نمود آن دسته از هنرمندانی است که فارغ از تلاطم‌های سیاسی زمان و در یک نگاه کلان، خود را متعهد به هویت و فکر و فرهنگ جامعه ایرانی می‌دانند؛ محصولش هم، هنری است در خدمت تعهد. هنرمندانی که در گوشه و کنار امروز و تاریخ ایران حضور دارند.

تعهد به فکر و فرهنگی که از هم تنیده شدن تار ملیت و پود فکر و اعتقاد، هویتی را پدید آورده که در طول زمان همواره در خدمت توحید و انسانیت بوده. خروجی چنین هویت و فکر و فرهنگی لا جرم هم یک جامعه آزاده و محکم و قوی و ریشه دار است. یک جامعه با هویت و بنیان مرصوص که در برابر طوفان‌ها و بالا و پایین‌های روزگار، امیدوار به وعده نصرت الهی استواری بنیان خود را به رخ می‌کشد و کمر خم نمی‌کند فرقی هم ندارد که پای حوادث و اتفاقات طبیعی باشد یا هجوم دشمن غدار و مکار و ظالم تا به دندان مسلح. ✱

ایرانِ فرشچیان؛ تارِ ایمان و پودِ ملیت

برای مشاهده
فیلم لیانات
رهبر انقلاب
در باره تابلوی
عصر عاشورای
استاد فرشچیان
اسکن کنید.

من بعد از جنگ

هجرت

کشوی میزش پر بود از انواع انیمیشن‌های خارجی. در دنیای انیمیشن‌ها زندگی می‌کرد. مثل آن هالباس می‌پوشید و رفتار می‌کرد. عروسک‌ها و لوازم التحریرش شخصیت‌های انیمیشن بودند. شبکه‌ی پویا را اصلاً نمی‌دید. فقط والت دیزنی و باب اسفنجی. رویای مهاجرت به آمریکا هر روز بیشتر می‌شد. دلش می‌خواست انیمیشن بسازد. مثل آن‌هایی که دیده بود. پیشرفت را در خارج از ایران می‌دید. انیمیشن‌سازی را فقط در آمریکا می‌خواست. جنگ که شد، همه چیز تغییر کرد. هر روز خبر هارا می‌دید. می‌دید که آمریکا چه بلایی سر مردم و خانه و زندگی‌شان آورده است. می‌دید که آمریکا به بچه‌های کوچک هم رحم نمی‌کند. یک روز گفت: «دیگر نمی‌خواهم بروم آمریکا.» تعجب کردم. او که این قدر عاشق رفتن بود. او که این قدر باهیجان از انیمیشن‌ها حرف می‌زد، چه شادیک هو منصرف شد؟ دست کشیدم روی موهایش: «چرا دیگر نمی‌خواهی بروی؟» مطمئن و سریع جواب داد: «آمریکایی‌ها اگر دوستان دارند، پس چرا ما را می‌کشند؟» بعد از جنگ شد طرفدار دو آتشی شبکه‌ی پویا. حالا با اشتیاق بیشتری از ایران صحبت می‌کند، چون یک روزی در همین کشور اولین انیمیشن‌اش را می‌سازد.

مریم رضازاده

پیام صوتی آقای محمد ایل بیگی، یک شهروند ایرانی خطاب به نیروهای مسلح ایران:

سلام. دل ما به شما گرم است؛ به همه بچه‌های نیروهای مسلح،

به شمایی که دارید طلایه داری می‌کنید از یک سرزمین و یک خاک چند هزار ساله. توی قسمتی از تاریخ هستیم که بعداً اسم شما را به عنوان سرداران خواهند نوشت. سردارانی که ایران را حفظ کردند و نگه داشتند. نفستان گرم و دمتان گرم. الله اکبر؛ این صدای ملت ایران است.

فارسی | KHAMENEI.IR
@Khamenei_fa

من هر وقت تابلوی آقای فرشچیان را که خود ایشان چند سال قبل به من داده نگاه کرده‌ام، گریه کرده‌ام؛ با این که من سینه‌ام پُر است از روضه‌های صبح عاشورا و عصر عاشورا. می‌گویند آدم‌هایی که اهل این چیزها هستند، خودشان گریه نمی‌کنند؛ ولی ما در عین حال که این همه روضه بلدیم، آقای فرشچیان دارد روضه‌یی می‌خواند که ماها را می‌گریاند.

هنر دختران دهه هشتادی
گروه جهادی سرداران مقاومت
در قلب روستای نایه قم

جلوه‌های همدلی و همبستگی
مردم کشورمان در برابر تجاوز
رژیم صهیونی به خاک ایران عزیز

این شماره روزنامه تقدیم میشود به
شهید
علی طهماسبی

یک ایران، همدل است

